

[K. B. Andersen.]

Men det afgørende at sige i dag i en kort principiel stillingtagen er selvfølgelig, at det er godt, at den højtærede minister kommer med dette lovforslag, og at mit parti med glæde åbner for de forsøgsmuligheder, lovforslaget tilsigter, og altså, som det er fremgået af det, jeg har sagt, også gerne for videre muligheder.

Jeg er enig med ministeren i, at denne forsøgslov ikke bør medføre forsinkelser for den lovrevision, der forberedes af det af ministeren nedsatte udvalg, der jo også er fader til det foreliggende lovforslag.

Apropos tidsfaktoren: det tager jo tid at forberede forsøg. Er det virkelig muligt at få forsøgsvirksomhed i gang allerede efter sommerferien, når dette forslag først, selv i bedste fald, kan være færdigt herfra om en måneds tid eller 5-6 uger? Er der egentlig noget i vejen for, at der allerede nu tilgår seminarierne besked om at forberede og indsende deres eventuelle forsøgsplaner? Kunne den højtærede minister ikke tænke sig at tage skridt hertil omgående? Ellers bliver det da ikke til meget med forsøgsvirksomhed i det kommende år, og vi har jo brug for, at der sker noget på dette felt.

Ellen Poulsen: Da seminarieloven blev vedtaget i 1954, var man fra alle sider enig om, at nu havde vi fået en lov, der gav mulighed for at løse undervisningskravene i folkeskolen for et længere tidsrum.

I dag er forholdene noget anderledes, idet den kolossale udvikling, der har fundet sted på folkeskolens og ungdomsskolens område, og de store planer for fremtiden, man sysler med, har givet et helt andet billede og helt andre problemer, end vi kunne forudse dengang. Folkeskolens struktur efter den nye skolelov, som nu tager form, er en helt anden, og den udvidelse, som nu skal ske efter de love og forslag, der foreligger, med 9., eventuelt 10. klasse og måske børnehaveklasse, de specielle uddannelsesformer med hensyn til teknikeruddannelse o. s. v. samt de nye former for ungdomsundervisning — alle disse stadige krav om uddannelse kan sandelig nok give store vanskeligheder for seminarierne og for dem, der her skal uddanne lærerne, som skal løse alle disse opgaver fremover. Derfor var det vel også naturligt, at man allerede i 1960

nedsatte et udvalg, der skulle overveje en eventuel ændring i læreruddannelsen. Dette udvalg er endnu ikke færdigt med sit arbejde og mener at skulle bruge endnu 2-3 år dertil, men man ønsker altså allerede nu gennem en midlertidig lov at kunne ændre undervisningsformerne på seminarierne ved visse forsøg, som man så vil tage med ind i arbejdet og bygge de endelige overvejelser på.

Der åbnes mulighed for at tage disse forsøg op om en bestemt linjeføring mod, at andre fag falder bort, men man har dog, hvad jeg anser for meget vigtigt, fastholdt, at der ikke må røres ved de pædagogiske fag eller grundfagene: dansk, regning og skrivning. Og i modsætning til det ærede medlem hr. K. B. Andersen er jeg også meget glad for, at kristendomsundervisningen er fastholdt.

Nu er det meget beklageligt, at det virkelig skal være nødvendigt med en sådan stykkevis lovgivning. Men der er vel ikke noget at gøre ved det, man må affinde sig med, at udvalget ikke har kunnet nå frem til et endeligt resultat.

I de udtalelser, som er fremsat at Danmarks Lærerforening, har denne absolut fastholdt den linje, som man hidtil er gået frem efter i læreruddannelsen, idet Danmarks Lærerforening siger, at man må fastholde en enhedsuddannelse. Og det er sagt meget kraftigt — jeg beder om tilladelse til et citat efter Folkeskolen —:

„Med vor gode vilje skal der ikke blive drevet nogen kile ind i den enhedsuddannelse, vi har, hverken efter begyndertrinnet eller foran det sidste stadium og heller ikke mellem rekreative fag og kundskabsfag.“

Dette siger ganske klart, hvad man fra den side mener.

Selv om den højtærede minister med dette lovforslag allerede har givet et vist svar, vil jeg alligevel have lov at spørge: tror man virkelig, at man fremover kan fastholde denne enhedsuddannelse? Kan man virkelig tænke sig, at lærerne skal kunne spænde over hele undervisningsfeltet i den udvidede folkeskole med de særlige uddannelsesformer, altså både 1.-7. klasse, 1., 2. og 3. realklasse samt 8. og 9. og eventuelt 10. klasse og tillige en ungdomsskoleundervisning i alle afskygninger? Når man så